

CESTA DÁL

identita

manželství
a rodina

otevřenost

spolupráce

mladí lidé

FORMAČNÍ PLÁN 2021
Sdružení salesiánů spolupracovníků

inspirovaný Strategií ASC
a Chartou identity Salesiánské rodiny

IDENTITA salesiána spolupracovníka a naše Cesta dál

Stojíme na prahu roku 2021 a ptáme se, jaká kapitola nás asi čeká – v osobním životě, v rodině, ve společenství, ... Pro *Sdružení salesiánů spolupracovníků* je to také moment, kdy máme za sebou pětiletou **zkušenost společné strategie** ([Cesty dál](#)): od prvotního rozmýšlení a definování v roce 2015 přes konkrétní realizaci ve společenstvích ASC až po zpětné hodnocení a „přetavení“ zkušeností do plánů budoucích.

Je to příležitost podívat se na motivy, které nás vedly ke společnému směřování *Sdružení*, a pravdivě si odpovědět na otázky: O čem jsme snili? Kam jsme se posunuli? Jsou ty cíle stále aktuální? Nebo se objevily nové? Jakým *Sdružením* chceme jako salesiáni spolupracovníci být dál? A co pro to můžeme udělat?

Na tyto a podobné otázky chceme hledat odpovědi pomocí **Formačního plánu 2021**, který se opírá o pět témat stanovených v roce 2015 jako oblasti rozvoje našeho *Sdružení* a prohloubení **identity salesiánů spolupracovníků** v kontextu aktuální situace české salesiánské provincie:

1. identita salesiána spolupracovníka
2. spolupráce v rámci salesiánské rodiny
3. podpora manželství a rodiny
4. vztahy s mladými lidmi
5. otevřenost našeho společenství

V každé z těchto oblastí vidíme trvalé hodnoty, vycházející z myšlenek našeho zakladatele, ale i fascinující živelnost, se kterou se před námi stále objevují nové překážky i výzvy, a my tak nepřestáváme hledat nové způsoby, jak naše poslání uskutečňovat. Díky této dynamice může do našich leckdy zkostnatělých struktur vstupovat Duch svatý a proměňovat naše plány v zázrak Božího díla.

Na této cestě nás bude provázet **Boží slovo** a vybrané **salesiánské texty**: kromě našeho [Plánu apoštolského života](#) (*Stanov a Pravidel*) také například **Charta identity salesiánské rodiny**, možná trochu méně známý dokument, který v roce 2012 vydal tehdejší hlavní představený don Pasqual Chávez Villanueva. O [Chartě identity](#) prohlásil, že „zůstane naším styčným bodem na společné cestě salesiánské rodiny a na specifických cestách jednotlivých skupin“. Popisuje v ní charakteristické prvky, které skupiny salesiánské rodiny sdílejí, a které souvisí s naším posláním, s naším duchem, vztahy, formací a modely výchovy a evangelizace. Chceme vám tento text nabídnout jako zdroj inspirace k prohloubení témat, která nás všechny jako salesiány spojují na cestě k Bohu společně s mladými lidmi.

Co je dobré vědět o Formačním plánu 2021

Formační plán není „pracovní sešit“, ale zdroj inspirace. Jeho cílem je nabídnout společenstvím podněty k lidskému, křesťanskému a salesiánskému růstu. Záleží na

každém místním společenství (na tom, kdo si téma připravuje), co z nabízených textů použije, co si k němu přidá, jak ho prožije.

Každému tématu jsou opět věnovány dvě navzájem propojené kapitoly.

Nově letos v každé kapitole najdete dva typy otázek. První typ (**otázky k zamyšlení**) je spíše individuální, může se hodit jako zpytování svědomí nebo cvičení šťastné smrti.-Nad těmito otázkami se můžeme v tichu zamyslet a mohou nás pak provázet celý měsíc. Třeba tak vnesou dané formační téma do našeho každodenního života.

Druhý typ je tzv. **otázka ke sdílení** – ta je formulována tak, aby vedla ke vzájemné inspiraci, a nabízí se k diskusi. Protože téma chceme prožívat v rámci celého *Sdružení*, vytvořili jsme prostor na webu asczech.cz, kde můžeme odpovědi jednotlivých společenství sdílet i s ostatními. To znamená, že až téma proberete ve společenství, pošlete, prosíme, odpověď (odpovědi) na tuto otázku e-mailem na sdilimese@asczech.cz, odkud poputuje rovnou na tuto sekci webu. Zde bude možné (pro přihlášené členy ASC) průběžně si pročitat inspiraci z různých místních společenství. Uvítáme také zpětnou vazbu na tento experiment.

Ať to formačním plánem nekončí, ale začíná! Otevřenost, tvůrčího ducha a hezké zážitky vám za provinciální radu přeji

Lída a Anežka

*Práce na strategii
byla náročná...*

...ale i radostná.

Téma Identita salesiána spolupracovníka je rozděleno na dvě části. Nejdřív se zaměříme „dovnitř“ – na to, čím nás fascinuje Don Bosco, a na náš salesiánský duchovní život. Příště se budeme zamýšlet nad tím, jak se naše „salesiánství“ projevuje navenek.

1. Identita salesiána spolupracovníka: fascinace Donem Boskem

Úryvek z Písma

Fil 4,4-7

Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Konečně, bratři, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.

Salesiánská inspirace

Charta identity, čl. 28 „Aktivní kontemplace“ Dona Boska

Mystika Dona Boska je vyjádřena v jeho mottu *Da mihi animas, cetera tolle* a identifikuje se s „extází činnosti“ sv. Františka Saleského. Je to mystika každodenní práce ve spojení mysli, srdce i vůle s Bohem; ve které potřeby bližních – zvláště mladých – a apoštolská starost vedou k modlitbě a vytrvalá modlitba vede ke štědré a obětavé spolupráci s Bohem pro dobro druhých. Je to právě mystika „kontemplace v činnosti“, kterou popisuje blahoslavený Filip Rinaldi, hluboký znalec vnitřního světa Dona Boska: „Don Bosco s naprostou dokonalostí ztotožnil své neúnavné, vyčerpávající, rozsáhlé a zodpovědné vnější působení se svým vnitřním životem, který vycházel ze smyslu pro Boží přítomnost a postupně se stával natolik aktuálním, naléhavým a živým, že se proměnil v dokonalé spojení s Bohem. Tímto způsobem v sobě dosáhl nejdokonalejšího stavu, kterým je kontemplace v činnosti, extáze činnosti, ve které se vydal do posledního dechu, s extatickým pokojem, pro spásu duší“.

Komentář

U Dona Boska toto spojení dosáhlo dokonalosti, jak nám o tom podávají svědectví mnozí jeho spolubratři a současníci (FP 2014, téma 3). Ale to neznamená, že se Don Bosco modlil jen při činnosti. Stejně jako Ježíš, i Don Bosco se někdy uchyloval do ticha, aby byl sám s Pánem. Hledání rovnováhy mezi duchovní a apoštolskou stránkou života, propojení modlitby a činnosti je našim celoživotním úkolem, cestou, po které postupujeme krůček po krůčku. Cestou, kterou bychom neměli vzdávat, i když se nám může zdát, že stojíme na místě. Je to cesta, která Dona Boska dovedla ke svatosti.

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Bůh je s námi stále; kdy, kde, při jaké příležitosti nejvíce vnímám jeho přítomnost?
- Jak se mi daří propojit modlitbu, četbu Písma, vzdělání ve věcech víry s praktickým životem?
- Neupadám do pokušení modlitbu nahrazovat „bohulibou činností“, ale vlastně bez myšlenky na Boha?
- Není moje modlitba útekem od reality?
- Jak vnímám společnou modlitbu v našem společenství? Je něco, co mi chybí? Co bych rád změnil?

Společná otázka (ke sdílení)

Jak omezení spojená s koronavirem ovlivnila naši modlitbu, liturgii, náš duchovní život?

→ Odpovědi prosím pošlete na adresu sdilimese@asczech.cz

Písnička

Třeba vás inspiruje písnička *iBůh* od Pavla Helana, pokud ji už nemáte oposlouchanou:

https://www.youtube.com/watch?v=D7bbXa_70OU

Modlitba

Prosba o moudrost (Mdr 9, 1–6; 9–11)

Bože mých otců a Pane milosrdenství, ty jsi udělal vesmír svým slovem, vyzbrojil jsi člověka svou moudrostí, aby panoval tvorům, které jsi stvořil, a spravoval svět rozvážně a spravedlivě, a vykonával vládu čistým srdcem: dej mi moudrost, která prodlévá u tvého trůnu, a nevyklučuj mě z počtu svých dětí!

Neboť jsem tvůj služebník a syn tvé služebnice, člověk slabý a krátkého věku a jen málo chápu z toho, co je zákon a právo; neboť i kdyby někdo z lidí platil za dokonalého, chybí-li mu tvá moudrost, bude považován za nic.

S tebou je tvá moudrost a zná tvoje díla, a byla při tom, když jsi tvořil svět; ona ví, co se líbí tvým očím, co je správné podle tvých přikázání.

Sešli ji z posvátných nebes, posli ji od trůnu tvé velebnosti, aby se mnou byla a se mnou pracovala, a abych poznal, co se tobě líbí.

Neboť ona ví všechno a rozumí všemu, rozvážně mě povede ve všech mých činech a bude mě chránit svým leskem.

Kapitolu připravil Honza Zindulka

2. Identita salesiána spolupracovníka: vnímavost pro potřebné, optimismus

Úryvek z Písma

Matouš 9,35-38

Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu. Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře. Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků málo. Proste proto Pána žně ať vyšle dělníky na svou žeň!“

Salesiánská inspirace

Charta identity, čl. 35, Iniciativnost a přizpůsobivost

Touha po konání dobra vede k hledání nejvhodnějších cest k jejímu naplnění. Ve hře jsou: správná interpretace potřeb a konkrétních možností, duchovní rozlišování ve světle Božího slova, odvaha chopit se iniciativy, tvořivost v nacházení nových řešení, přizpůsobivost měnícím se okolnostem, schopnost spolupracovat, vůle k hodnocení. Není to jen otázka strategie, ale je to věc duchovní, protože vyžaduje neustálou obnovu sebe sama a vlastní činnosti v poslušnosti Duchu svatému a ve světle nových znamení doby.

Pravidla čl. 11, Styl činnosti

§ 1. Don Bosco byl praktický a podnikavý člověk, který neúnavně a tvořivě pracoval a při tom čerpal z neustálého a hlubokého vnitřního života. Salesiáni spolupracovníci, věrní jeho duchu, jsou vnímaví k realitě světa a jsou praktičtí. Aktivně rozlišují znamení doby a snaží se v té oblasti, kde působí, svou činností přiměřeně odpovídat na potřeby mladých lidí uprostřed společnosti. Jsou připraveni svou činnost neustále korigovat a přizpůsobovat.

§ 2. Jejich činnost je provázena modlitbou, která je povzbuzuje, aby hledali a poznávali tajemství Boží přítomnosti v každodenním životě a Kristovu tvář ve svých bližních. Proto pokojně přijímají těžkosti života a radosti i obtíže spojené s apoštolátem.

Komentář

Vnímovost pro potřebné, iniciativnost a přizpůsobivost

Vnímovost k bolestem a potřebám druhých byla jedním ze základních rysů Ježíšovy osoby. Vidíme to na mnoha zázracích, které jsou v Bibli popsány. Příliš se neohlížel na to, co se formálně smí a nesmí, a uzdravoval i v sobotu. Ale zároveň s tělesným uzdravením dával důraz na uzdravení duchovní.

I Don Bosco vnímal vše, co se děje okolo něj, všímal si potřeb, které přinášela doba, nejvíce ze všeho ho zaujal úděl mladých hochů přicházejících do Turína. Ale se starostí o jejich materiální dobro byla vždy spojena starost i o jejich duši. Byl vnímavý ke „znamení doby“: důležitost dobré literatury, vzdělání, založení kongregace, založení Sdružení salesiánských spolupracovníků, misie...

Optimismus a radostná naděje

Jeden z charakteristických rysů spirituality Dona Boska, kterou převzal od Františka Saleského, je optimismus a radostná naděje: „Více much se chytí na kapku medu než na sud octa.“ Vidět v každém a ve všem to dobré a snažit se to podpořit, neznepokojovat se příliš zlem okolo nás a důvěřovat Bohu.

Na závěr ještě jeden citát: „Na konci všechno dopadne dobře. Pokud ne, pak ještě není konec.“ (dle internetu John Lennon či Fernando Sabino).

Osobní otázky (k zamyšlení)

V čem dokážu být aktivní, tvořivý, vynalézavý, přístupný změně? V čem jsem spíše pasivní, konzervativní, nepřizpůsobivý?

Jaká je moje první reakce na nějakou zprávu v televizi či na internetu – pozitivní či negativní?

Jak mě vnímají členové mé (širší) rodiny, přátelé, kolegové, sousedé, lidé ve společenství, farnosti, lidé, se kterými se setkávám ve svém apoštolátu – jako přísného, pohodového, radostného, pesimistického, akčního...?

Společná otázka (ke sdílení)

Co vnímáme jako „znamení doby“, o kterých bychom měli přemýšlet, nějak na ně reagovat? Jak se nám to daří?

→ Odpovědi prosím pošlete na adresu sdilimese@asczech.cz.

Písnička

Myslím, že k tématu Optimismus a radostná naděje se hodí písnička Nic není tak horký od Bratří Ebenů. Najdete ji na CD Čas holin nebo na internetu:

https://www.youtube.com/watch?v=dHCV_ro2U_A

Modlitba

Rozjímání nad úryvkem z listu Galat'anům.

Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost, sebeovládání.

Nejprve někdo přečte úryvek (popř. se přečte několikrát, pokaždé někdo jiný), pak necháme asi 10 minut ticho pro vlastní rozjímání. Pak můžeme každý k jednotlivým položkám (nemusí každý ke všem) něco říci – jak je to pro mě důležité, jak se to může projevat v salesiánském životě, jak se mi to daří či nedaří.

Na závěr přečteme úryvek ještě jednou. Pak necháme prostor pro modlitbu vlastními slovy, jak kdo cítí, co komu vzešlo z rozjímání a povídání – chvály, díky, prosby...

Kapitolu připravil Honza Zindulka

Vzájemná spolupráce mezi různými větvemi salesiánské rodiny je důležitým aspektem našeho působení. Než se zaměříme přímo na společné dílo (v příští kapitole), musíme začít od základu: od péče o naše vztahy a komunikaci.

3. Spolupráce v rámci salesiánské rodiny: zájem o ostatní skupiny, osobní vztahy a komunikace

Citát z Písma

Marek 9,37

Kdokoli přijme jedno z takových dětí v mém jménu, přijímá mne, a kdokoli přijme mne, nepřijímá mne, ale Toho, který mě poslal.

Salesiánská inspirace

Charta identity, čl. 38

Seznámení se s identitou ostatních skupin společenství salesiánské rodiny se zakládá – kromě společného charismatu a poslání – také na poznání a ocenění různých skupin, které ji tvoří. Jednota totiž neznamená jednotvárnost, ale pluralitu různých vyjádření, která se sbíhají do jediného středu. Je tedy nutné podporovat vzájemné poznávání, aby každý mohl využívat darů ostatních, které dohromady vytvářejí bohatství všech. Mohou k tomu sloužit příležitostné nebo pravidelné, neformální nebo organizované návštěvy, bratrská setkání a chvíle společné modlitby.

(...) Zvláštní pozornost je třeba věnovat skupinám, které přímo založil Don Bosco, a těm, které působí v příslušné oblasti

Komentář

Jsme jedna salesiánská rodina s mnoha dětmi. Neustále se mluví o „rodinném duchu“. V rodině jsou všichni přijímáni a milováni. Aspoň v ideálním případě. Přijmout i toho „posledního“ a „maličkého“ (tj. přijmout samotného Boha; viz citát z Bible) znamená také ho poznávat a snažit se ho více znát. Proto je třeba komunikovat. A to nejen ASC s SDB a FMA. Komunikovat musíme osobně, člověk s člověkem. Uvnitř ASC, ale i napříč celou salesiánskou rodinou. Vést otevřený zcela osobní dialog jednoho s druhým. Nebát se tohoto dobrodružství!

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Sleduji jmeniny a narozeniny členů ASC, SDB a FMA? Reaguji na ně? (Významné narozeniny otiskuje i časopis *Salesiánský magazín*; najdete je i v každém Zpravodaji nebo v adresáři na webu; vzorem “apoštolátu přání” může být Jožka Kopecný st.)
- Kdy jsem naposledy pozval člena ASC, SDB, FMA na pivo / víno / kávičku?
- Ptám se osobně a se zájmem, jaké radosti a obavy právě prožívají ostatní členové salesiánské rodiny?

- Uvědomuji si, že SDB a FMA nejsou stroje nebo automaty na duchovní servis, ale živí lidé, toužící po lásce, přijetí a naslouchání?

Společná otázka (ke sdílení)

Čeho si nejvíce vážíme na nejbližší místní komunitě SDB / FMA ... nebo komunitě našeho delegáta/tky?

→ Odpovědi prosím posílejte na adresu sdilimese@asczech.cz.

Aktivita

Adoptuj si svého SDB / svou FMA

Vzhledem k tomu, že my jako ASC žijeme většinou v rodinách, mohlo / mělo by být naším posláním vnášet do salesiánského díla ducha rodiny. SDB / FMA jsou nejen našimi (duchovními) otci /matkami, ale také sourozenci nebo dětmi. A jako takové bychom si mohli / měli každý (příp. každý pár) jednoho z nich adoptovat. Dotyčné osobě to sdělit, zajímat se o ni, naslouchat jí, dle potřeby jí pomáhat. Začlenit ji do své rodiny jako adoptované dítě. A uvidíme zázraky.

Modlitba

Milující Bože, ty jsi naše empatická Matka, která se nepřestává zajímat o radosti a naděje, smutky a úzkosti svých dětí. Dej nám živé srdce z masa, které se dokáže s citlivou odvahou zajímat dle příkladu Jana Boska o své bratry a sestry ze salesiánské rodiny. Předem děkujeme. Amen.

Kapitolu připravil Pepa Hes

Slovenská delegátka pro ASC, Johny a spolupracovníci z Česka a Slovenska

4. Spolupráce v rámci salesiánské rodiny: vzájemná spolupráce

Úryvek z Písma

1 Kor 12, 4-11

Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán; a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech. Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce.

Salesiánská inspirace

Charta identity, čl. 10

Všechny skupiny se podílejí na dědictví salesiánského ducha a budují mezi sebou velmi hluboké vztahy, aby každá mohla vytvářet identitu salesiánské rodiny, ale nikdy ne sama bez propojení s identitou ostatních.

Vstoupit do jedné z těchto skupin na základě povolání totiž znamená vstoupit do celé rodiny; je to jako svěřit se jedni druhým ve vzájemném vztahu.

Jedině pak různí členové umožní celé rodině prožívat plnost svých darů a hodnot, protože v různých skupinách jsou zdůrazněny jednotlivé duchovní aspekty, které jsou dědictvím všech, a proto nesmí chybět v žádném salesiánském srdci. Ve společenství rodiny jsou k dispozici všem.

Komentář

Salesiánská rodina v dané lokalitě funguje obdobně jako každá rodina. Aby byla zdravá, musí znát role, úkoly a možnosti jednotlivých svých součástí. Musí se naučit rozlišovat dary a charismata druhých a umět požádat o postřehy, jaký dar k rozvíjení mám já, jaké specifické dary má naše společenství ASC. Zároveň je třeba si také uvědomovat (postupně stále hlouběji poznávat) jaké specifické vlastnosti, dary a charismata (případně omezení a limity) mají naši „sourozenci“ v salesiánské rodině. Jen tak bude možno vytvářet zajímavou a obohacující mozaiku celé salesiánské rodiny. Díky tomuto poznání a přijetí světlých i stinných stránek našich i ostatních složek (především SDB a FMA) můžeme tvořit jediné tělo, jehož hlavou bude Kristus (a srdcem Don Bosco).

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Jaký je můj největší dar?
- Jak jsem jej za poslední měsíc (rok) rozvinul/a?
- Jak často chválím druhé za rozvíjení jejich darů?

Společná otázka (ke sdílení)

Jaký mimořádný dar má naše místní společenství ASC?

→ Odpovědi prosím posílejte na adresu sdilimese@asczech.cz.

Aktivita

Sepišme, jaké hřivny pozorujeme u společenství SDB / FMA v našem regionu a jaké specifické dary má naše společenství ASC, a pak to komunitě SDB / FMA předejme. Požádejme je o zpětnou vazbu z jejich pohledu.

Modlitba

Bože harmonické jednoty všech, nauč nás vidět s vděčností dary nám svěřené, i charismata, kterými jsi obdařil druhé, a pomáhej nám z nich vytvářet překrásnou mozaiku své štědrosti a lásky, neboť i ty žiješ v harmonické jednotě Trojice. Amen.

Kapitolu připravil Pepa Hes

Salesiánské rožnění v Kobylicích

V následujících dvou kapitolách se budeme věnovat rodině. Začneme u našeho vlastního manželství, od kterého se příště přesuneme k vzájemné podpoře (nejen) rodin. První kapitola je zpracovaná primárně pro manželské páry — pokud žijete sami, zkuste ji číst očima *nějakých* jiných konkrétních blízkých vztahů (případně vztahu *já a Bůh*).

5. Manželství a rodina: naše vlastní rodina

Citáty z Písma

Gen 2,18a

I řekl Hospodin Bůh: „Není dobré, aby člověk byl sám.

1 Kor 12,31

A ukážu vám ještě mnohem vzácnější cestu.

Salesiánská inspirace

Stanovy, čl. 7 (část)

Duch blahoslavenství proniká osobní životní styl salesiána spolupracovníka a zavazuje ho, aby šířením evangelia ovlivňoval kulturu a společenský život. Žije ve spojení s Kristem, věří, že všichni pokřtění jsou povoláni k dokonalosti lásky a vydává svědectví svým životem tak, že:

- se nechává vést Duchem svatým, který je zdrojem radosti, pokoje a odpuštění; (...)
- prožívá svou sexualitu podle evangelního pojetí čistoty, která jej vede k citlivému, plnému, radostnému a na lásce založenému životu v manželství nebo v celibátu;

Komentář

Manželství je náročný vztah a pravděpodobně nejtěsnější, jaký může člověk na světě prožívat. Partneři jsou si blízko psychicky a fyzicky. Může to být krásné a může to být náročné. Nebo spíš obojí dohromady. Je to cesta, jak se naučit nesobecké lásce. Jako v každé jiné oblasti života je však možné i tento vztah různě šidit.

Dlouhodobý vztah je práce. Většina chlapů si pečlivě hlídá interval servisní prohlídky svého auta, pravidelně mění olej – ví, že o auto se vyplatí pečovat. O partnerském vztahu míváme zvláštní představu, že funguje „sám“. Je to první věc, kterou „obětujeme“, když se nám začne zaplňovat kalendář.

Rostlina, o kterou nikdo nepečuje (neokopává, nezalévá), začne chřadnout. Proč by měl vztah, o který nikdo nepečuje, prosperovat? Je rozdíl mezi pravidelně udržovanou zahradou a džunglí, na kterou jednou za rok vletíme s křoviňákem.

Pečovat o vztah znamená plánovaně dělat to, co jsme v době zamilovanosti dělali spontánně. „Ztrácet“ spolu čas, povídat si o sobě, věnovat si pozornost a dělat spolu něco, co nás oba těší.

Někdy se život zašmodrchá. Nešikovná komunikace, tvrdohlavost a mlčení z nás vytvoří samostatné jednotky žijící v jedné domácnosti. Je to škoda a dá se to změnit. Nikdy není pozdě, i když je to namáhavé a bolí to. Jsme zvyklí požádat o pomoc instalátéra, automechanika, bankéře, lékaře nebo jiného odborníka. Jenom ve vztahových

problémech se často zdráháme obrátit na psychologa nebo na rodinného terapeuta. Z nějakého důvodu máme dojem, že se vztahové problémy vyřeší samy nebo se je snažíme jen „rozmodlit“. Připusťme si, že někdy potřebujeme odborníka, který má zkušenosti a nadhled, které nám v tu chvíli chybí. Kapající kohoutek se také neopravuje jen modlitbou.

Osobní otázky (k zamyšlení)

Odpovězte si každý sám za sebe a potom (pokud je to možné) i společně se svým partnerem.

- Většina z nás žije v dlouhodobém vztahu; položme si otázku, jaká je jeho kvalita?
- Jak bych jedním slovem charakterizoval(a) naše manželství? (šťastné, naplňující, dobrodružné, stereotypní, unavené, smutné, vyhořelé, ...)
- Jak smýšlím o svém partnerovi? Co mi nejčastěji běží hlavou?
- Jak často mám potřebu druhého napomínat, vychovávat, komentovat jeho jednání?
- Za co si ho (jí) vážím, v čem je mi vzorem?
- Po čem můj partner(ka) touží?
- V čem jsem připraven(a) vycházet mu vstříc a proměňovat sebe?
- Jak pečuji o náš vztah? Co konkrétního jsem udělal(a) čistě pro náš vztah letos, co jsem udělal(a) tento týden, co jsem udělal(a) dnes?

Společná otázka (ke sdílení)

Jaká je moje (naše) pravidelná investice do našeho partnerského vztahu a co nám to přináší?

→ Odpovědi prosím posílejte na adresu sdilimese@asczech.cz.

Aktivity na doma

- Něco praktického do každodenního života — přečtěte si v páru katechezi papeže Františka <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=21865>
- Zeptej se partnera, jaká společná aktivita by mu udělala radost, a řekni mu, co by potěšilo tebe. A zkuste to zrealizovat!

Modlitba

Nebeský Otče,

kdyysi (více nebo méně) dávno jsme se rozhodli prožít svůj život v manželství. Byla to slavnost, když jsme vyrazili s očekáváním na společnou cestu. Máme za sebou různá období – jáсот i pláč, svěžest i úmorné vedro, zápal i vyhoření, teplo i chlad, útěchu i beznaděj, extázi i agónii. Všechno promíchané do jedinečného příběhu našeho manželství. Dej nám prosím svého Ducha, vlij nám nové odhodlání a odvahu pečovat o sebe navzájem. Dej mi poznat, co dnes můj partner potřebuje, a vynalézavost, jak se mu vhodným způsobem přiblížit. Víme, že jsou věci, které máme trpělivě a velkoryse snášet, a jiné věci, které je možné změnit. Dej nám prosím moudrost, abychom je dokázali od sebe rozlišit. Dej nám prosím odvahu navzájem si odpouštět a stále hledat cestu, jak náš vztah očistovat a prohlubovat. Vždyť Ty nás zveš k plnosti života, skrze Krista, našeho Pána. Amen

Kapitolu připravili Pavel a Ika Kvapilovi

6. Manželství a rodina: vzájemná síť podpory

Úryvek z Písma

Matouš 19,8-12

Odpoví jim: „Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžiš dovolil propustit manželku. Od počátku to však nebylo. Pravím vám, kdo propustí svou manželku z jiného důvodu než pro smilstvo a vezme si jinou, cizoloží.“ Učedníci mu řekli: „Jestliže je to s mužem a ženou takové, pak je lépe se neženit.“ On jim odpověděl: „Ne všichni pochopí to slovo; jen ti, kterým je to dáno. Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop.“

Salesiánská inspirace

Pravidla čl.7, §2

I když se situace a úkoly jednotlivých salesiánů spolupracovníků liší, každý z nich přináší do *Sdružení* svůj vlastní cenný příspěvek a různými způsoby se tak účastní života Sdružení.

Charta identity, čl. 16

Zvláštní pozornost je věnována rodině, prvotnímu místu lidské výchovy, které má naučit mladé lidi lásce a přijetí života. Rodina je první školou solidarity mezi lidmi a mezi národy. Všichni se snaží zajistit rodině důstojnost a stabilitu, aby se stávala stále zřetelněji malou domácí církví.

Stanovy čl.10 §2 Salesiáni spolupracovníci při svém výchovném působení:

Podporují rodinné prostředí, ve kterém stálý dialog, animace, osobní doprovázení a prožívání společenství pomáhají vnímat Boží přítomnost.

Komentář

Salesiáni spolupracovníci se u nás již od počátku věnují přípravě snoubenců na manželství, jiní spolupracují na *Manželských večerech*, *Manželských setkáních*. V poslední době se někteří věnují mladým manželům po svatbě v párovém doprovázení, jehož cílem je posilovat naději, že mladí manželé mohou vybudovat krásné manželství, v němž bude více radostí než starostí. Právě na poli doprovázení rodin je místo salesiánů spolupracovníků nenahraditelné, protože na rozdíl od salesiánů, kteří žijí v celibátu, mají většinou s rodinným životem osobní zkušenosti.

Manželé potřebují kolem sebe síť lidí, kteří je drží a podporují. Do této sítě patří jiné rodiny, kněží, řeholníci a řeholnice, ale také lidé svobodní (single), rozvedení, ovdovělí nebo žijící v méně tradičních rodinných stavech. Uvědomujeme si, jak je paleta rodinných situací v dnešní době složitá. Někdy v souvislosti s tím mluvíme o tzv. “krizi rodiny”, a často se spravedlivým znepokojením. Máme kolem sebe na jedné straně nešťastné lidi, kterým se rodina rozpadla nebo kterým se nedaří rodinu založit nebo kteří z nějakého důvodu ve své rodinné situaci trpí..., a na druhou stranu jsou tu lidé, kteří se vymykají našim klasickým vzorcům (rodina - zasvěcený život) a vydávají

se na cestu jiných, pro nás neobvyklých povolání, např. právě svobodní (single) muži a ženy.

Tito lidé, ačkoli nezapadají do našich škatulek, mohou žít šťastný a naplněný život právě tak jako ti, kdo založili rodinu nebo se zasvětili Bohu. Jejich stav je stejně bláznivý, stejně náročný a stejně krásný jako manželství nebo zasvěcený život. Je dobré nebát se otevřeně s nimi mluvit a dát jim prostor v našich společenstvích. Předpokládá to otevřít se vztahům s druhými, přizvat svobodné (rozvedené, ovdovělé) mezi sebe, nezapomínat na ně při různých aktivitách (akce “pro rodiny” apod.), budovat pravdivé otevřené přátelské vztahy, které pomáhají žít dobře svůj stav a orientovat se na apoštolát. Je důležité stále znovu dávat na první místo Boha a jeho plány, necpat tam manželka, děti, sebe, majetek, prestiž...

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Jak jsem ve společenství otevřený, sdílím svoje problémy, nebo si je nechávám pro sebe?
- Neničím otevřenost společenství mluvením o druhých? Snažím se konflikty řešit přímo s těmi, kterých se to týká?
- Kdyby se na mě obrátil kamarád nebo kamarádka s prosbou o radu a odbornou pomoc v manželských problémech, kam bych ho nasměroval? Zním aspoň tři konkrétní ověřené kontakty, které bych mu mohl(a) doporučit?
- Jsou kolem mne lidé nežijící v manželství? Komunikuji s nimi nebo jsou mimo moji oblast zájmu?
- Koho ze svobodných, singl, ovdovělých, rozvedených ve svém okolí bychom mohli pozvat do svého společenství (farního, salesiánského)?

Společná otázka (ke sdílení)

Jaké dobré iniciativy pro (nejen) rodiny v našem (českém, současném) prostředí známe nebo vidíme jako potřebné?

→ Odpovědi prosím posílejte na adresu sdilimese@asczech.cz.

Aktivita na doma, nejlépe před setkáním

[Single v Kristu](#) - žít sám nikoliv osamoceně - přednáška psychologa Marka Macáka o manželství a svobodných lidech

Modlitba

Pane, Ty nám říkáš, že není dobré, aby byl člověk sám. Zveš nás do společenství, ať už žijeme v manželství nebo jsme svobodní. Děkujeme Ti za společenství salesiánské rodiny. Prosíme, pomáhej nám odstraňovat tvrdost svého srdce a obnovovat naše vzájemné vztahy láskou, otevřeností, pravdivostí a radostí, abychom se tak mohli vychovávat pro nebeské království podle vzoru a na přímluvu Dona Boska. Amen.

Kapitolu připravila Lída Palečková

Posláním salesiánů (spolupracovníků) je doprovázet mladé lidi na cestě k Bohu. Také toto téma začíná nejdříve u vztahů s mladými (setkání, naslouchání), ze kterého teprve následně vychází sdílení křesťanských hodnot.

7. Vztahy s mladými lidmi: setkání a naslouchání

Citáty z Písma

Jak 1,19

Pamatujte si, moji milovaní bratří: každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení.

Gal 5,22

Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.

Salesiánská inspirace

Sv. František Saleský - Filotea:

Balzám, který ve všech kapalinách klesá ke dnu, znázorňuje pokoru; olivový olej, který vždycky vyplouvá na povrch, znázorňuje vlídnost a dobrotu.

Charta identity, čl. 16

Následovníci a následovnice Dona Boska pěstují přednostní lásku k mládeži a k lidovým vrstvám. Jsou přesvědčeni, že pomáhají zprostředkovat setkání s Bohem právě těm, ke kterým jsou posláni: mladým a obyčejným lidem, zvláště těm chudým. Věnovat se mladým lidem znamená mít neustále srdce obrácené směrem k nim, všimnout si jejich snů a tužeb, jejich problémů a potřeb. Znamená to také setkat se s nimi právě tam, kde se nacházejí ve svém růstu; nejen proto, abychom je doprovázeli, ale také proto, abychom je dovedli tam, kam jsou povoláni.

Charta identity, čl. 32

Salesiánskou laskavost nelze zredukovat na pouhý pedagogický princip, je třeba ji považovat za základní prvek naší spirituality. Ona je totiž pravou láskou, protože čerpá z Boha; je láskou, ze které se rodí touha po opětování; je láskou, která vzbuzuje důvěru a otvírá cestu ke sdílení a hlubokým rozhovorům („výchova je záležitostí srdce“); je láskou, která se šíří budováním atmosféry rodiny, kde je krásné a obohacující být spolu. Pro vychovatele je to láska, která vyžaduje pevné duchovní síly: vůli být s nimi a trávit s nimi čas, odříkání a oběť, čistotu vztahů a sebeovládání v postojích, účastné naslouchání a trpělivé čekání na vhodnou chvíli a vhodné způsoby intervence, schopnost odpustit a navázat znovu kontakt, mírnost člověka, který dokáže občas prohrát, ale neustále věří s bezmeznou nadějí.

Komentář

Ve všech vztazích je zcela nezbytná laskavost a schopnost naslouchání. Pro salesiána jsou to přímo projevy jeho poslání, těmito vlastnostmi se prokazuje jako průkazem identity. Proto by měly být neustále patrné na našich tvářích a viditelné v celém našem

chování a postoji k životu. Jistě si často uvědomujeme, že nás ten druhý neposlouchá; přestaneme mluvit, když nevnímáme jeho soustředěnou a laskavou pozornost. Považujeme-li se za křesťany a navíc salesiány, měli bychom takto pozorně naslouchat mladým: svým dětem, vnučatům, mladým, kteří jsou nám svěřeni při naší pastorační nebo pedagogické práci, i k těm, které třeba jen potkáme na ulici. Můžeme si postesknout, že něco dělají jinak, než považujeme za správné, ale neměli bychom ztratit laskavou a pozornou tvář. A to je jistě obtížný, ne-li nesplnitelný úkol, pokud předtím nenasloucháme soustředěně Bohu a pokud nám svěřené mladé nesvěřujeme v modlitbě do jeho náruče.

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Naslouchám denně tomu, co mi chce Bůh sdělit? Svěřím sebe i všechny, se kterými se ten den setkám, jeho péči?
- Vnímám chvíle, kdy mladí mají potřebu se sdílet? Najdu si pro ně čas? Naslouchám jim pozorně bez poučování a mentorování?
- Umím být laskavý k mladým, i když narušují můj klid, jsou hluční, uvažují jinak, nejednájí dobře?
- Nevystupuji před mladými jako bezchybný člověk? Umím přiznat omyl, chybu, slabost?
- Nezaznívají (často) z mých úst slova o "dnešní zkažené mládeži", o tom, že "dneska je všechno jinak"; "to za našich časů nebývalo"? Vidím, co dobrého naopak dnešní mladí přinášejí, v čem jsou lepší, než jsme byli my za "starých časů"?

Společná otázka (ke sdílení)

Co vidíme na dnešních mladých jako přínos pro sebe, pro společnost? (Dávejme příklady situací, kdy jsme mladé obdivovali.)

→ Odpovědi prosím pošlete na adresu sdilimese@asczech.cz.

Úkoly na doma

- Denně se pomodlit za někoho z mladých ve svém okolí.
- V rozhovoru s někým z mladých soustředěně naslouchat tomu, co ho zajímá, a nechat si vyprávět a poučit se o oblasti, která je mu blízká. Ideálně toto v následujícím měsíci uskutečnit alespoň jednou týdně.

Modlitba

Náš milý Otče, svatý Done Bosco, děkujeme za mladé dnešní doby, za vše, co dělají dobrého a čím přinášejí lásku mezi lidmi. Prosíme za jejich víru, za jejich vedení po přímých cestách, za schopnost stát pevně na správné straně, za posilu v jejich pochybnostech a těžkostech. Prosíme také za sebe, za naši otevřenost a laskavost k mladým, za schopnost jim naslouchat a za sílu, abychom dávali rady jen v takové míře, která je nutná pro jejich dobro. Prosíme o sílu, abychom neztráceli nadšení pro mladé a pro práci s nimi. Kež společně s nimi dojdeme do tvého království. Amen.

Kapitolu připravila Klára Novotná

8. Vztahy s mladými lidmi: sdílení křesťanských hodnot

Úryvky z Písma

Řím 12,9-17

2 Tim 2,24

Služebník Kristův se nemá hádat, nýbrž má být laskavý ke všem, schopný učit a být trpělivý.

Matouš 10,19-20

Nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejsťe to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce.

Salesiánská inspirace

Sv. František Saleský - Filotea:

Duše, která často pobývá mezi počestnými lidmi, nemůže jinak než z jejich dobrých vlastností také něco převzít.

Charta identity, čl. 17 „Služba evangeliu“

Boží Syn se stal člověkem, aby odhalil tvář Otce „milujícího život“ a aby se dal do služeb tělesného i duchovního „dobrá“ lidí, zvláště těch, kteří nejvíce potřebují pomoc a naději. Podle příkladu a učení Ježíše z Nazareta se církev – a v ní i salesiánská rodina – dává do služeb (diaconia) lidstva, aby hlásala evangelium a povolávala všechny k plnosti života. Je to služba, která ve smyslu pokoncilního magisteria spočívá: v obnově lidstva skrze sociální díla a různé formy výchovné činnosti; v osobním a komunitním křesťanském svědectví, v otevřeném hlásání evangelia skrze náboženské učení a katechezi; v misijní práci skrze mezináboženský dialog (zvláště ve společném životě a modlitbě), spolupráci s příslušníky jiných náboženských vyznání v boji proti nespravedlnosti a doprovázení těch, kdo jsou otevření vstupu do naší církve; v animaci modlitby křesťanské komunity, zvláště při liturgii; v různých formách lidské a křesťanské solidarity a misijní spolupráce; v evangelizační činnosti v oblastech poznamenaných náboženskou lhostejností nebo ateismem.

Komentář

Malé děti přirozeně vstřebávají hodnoty, které žijeme, a lépe pak rozumí i našim slovům. Mladým můžeme hlásat cokoli, ale víme, že jsou velice vnímaví k tomu, zda to, co hlásáme, se slučuje s tím, jak žijeme. Proto jim předáváme křesťanské hodnoty především svým životem, svým postojem k lidem okolo sebe, viditelnou tolerancí, pokorou a láskou i vůči těm, kdo nesdílejí stejné názory, ochotou k dialogu. Vidí-li na nás mladí tuto otevřenost, ochotu k přijetí, nadšení a schopnost oběti, pak teprve mohou být připraveni naslouchat přímo evangeliu z našich úst. A pak opravdu nemusíme mít starost, co budeme mluvit.

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Ptám se Boha, kudy mám jít za ním?
- Ptejme se sami sebe podle úvodního textu z evangelia (Řím 12,9-17), zda jsme opravdu svědky evangelia. Můžeme si v tichu číst větu po větě tento text a ptát se: Jak je to se mnou?
- Předávám (předával/a jsem) svým dětem svou víru i slovem, dokud jsou (byly) malé? Vidí (viděly) na mně, že se v modlitbě obracím k Bohu?
- Umím čekat, až mladí na mém životě poznají, kam směřuji, a začnou klást otázky?
- Umím naslouchat jejich postojům, přemýšlet o nich, nemít hned na všechno odpověď, přijmout i jejich nesouhlas, odpor či pohrdání s láskou?
- Nenechám se odradit neúspěchem?
- Sdílejme si zkušenosti se situacemi, kdy se nás někdo ptal po naší víře. Pokud se nám to nestalo, můžeme mluvit o tom, kdy nás někdo kvůli víře (slovně) napadl nebo nám něco vyčítal. Jak jsme reagovali?

Společná otázka (ke sdílení)

Jaké křesťanské iniciativy pro mládež vnímáme v dnešní době jako pro ně atraktivní a prospěšné? (příp. Jak je jako salesiáni spolupracovníci můžeme podpořit?)

→ Odpovědi prosím pošlete na adresu sdilimese@asczech.cz.

Aktivita na doma

Můžeme zhlédnout film "Co jsme komu udělali I". Je to film, který vypráví s humorem a nadsázkou o náboženské toleranci. (Zároveň může některé z nás pohoršit; snad se pohoršení zmírní sdělením informace, že to byl oblíbený film Johnnyho Komárka.)

Modlitba

Náš Otče, chceme slyšet tvůj hlas a otevírat se tvému slovu. Ježíši, chceme o tobě a o tvé lásce, která se vydala až na smrt, svědčit lidem okolo sebe, především svým dětem a mladým lidem. Prosíme, veď nás, ať je náš život tím prvním svěděním. Duchu svatý, vkládej nám slova do úst, pokud budeme o tobě mluvit. Amen

Kapitolu připravila Klára Novotná

Tématem posledních dvou kapitol je otevřenost. Vychází z cíle, který jsme si před pěti lety vytyčili jako důležitý: mít otevřené dveře, svědčit o našem povolání a umět na tuto cestu pozvat druhé.

9. Otevřenost našeho společenství: svědčit o salesiánské identitě

Úryvek z Písma

1 Jan 4,14-16

My jsme očití svědkové toho, že Otec poslal svého Syna jako spasitele světa. Kdo vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu. Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.

Salesiánská inspirace

Sv. František Saleský

“Nemluv o Bohu s lidmi, kteří se tě na něj neptají. Ale žij tak, aby se dříve nebo později zeptali.”

Stanovy, kap. II, čl. 7 „Svědék blahoslavenství“

Duch blahoslavenství proniká osobní životní styl salesiána spolupracovníka a zavazuje ho, aby šířením evangelia ovlivňoval kulturu a společenský život. Žije ve spojení s Kristem, věří, že všichni pokřtění jsou povoláni k dokonalosti lásky, a vydává svědectví svým životem (...).

Komentář

Když se zeptáme salesiánských vychovatelů, animátorů a třeba i salesiánů samotných, jak se dostali k práci s mládeží, často nám odpoví: “Sám jsem jako dítě jezdil na chaloupky, salesiáni mi hodně dali a já mám teď chuť to předávat dál, zprostředkovat podobné zážitky a setkání dalším mladým lidem...” Nebo tak nějak. Nadšení je zkrátka nakažlivé, a když člověk opravdu zažije něco obohacujícího, nemusíme ho přemlouvat, aby se o to podělil. Radost z něj číší sama od sebe a touha předávat to dál přijde sama. Také apoštolové, kteří se setkali se vzkříšeným Ježíšem, “nemohli mlčet o tom, co viděli a slyšeli”. Radost v jejich srdci nešlo schovat.

A jak je to s naším vlastním salesiánským zápallem a s nadšením našeho společenství? Někdy se setkáváme s výčitkou, že jsme uzavření a že se o našem *Sdružení* málo ví například v místní farnosti nebo v okolí. Že máme zavřené dveře. Ale je za těmi dveřmi opravdu ten poklad, který stojí za to objevit? Je tam ta radost, o které nemůžeme mlčet, a která ty dveře sama od sebe rozrazí?

V jednom moderním podobenství přijede do Austrálie japonský turista a je fascinován rozlehlými pastvinami, na kterých se pase dobytek. Překvapuje ho však, že nevidí žádné ohrady a ploty. “Jak to děláte, že vám ovce neutečou?” ptá se místního chovatele. “Stačí vykopat studnu,” odpoví farmář. “Kam by utíkaly?”

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Jak je na mém životě vidět, že jsem křesťan?
- Jak je na mém životě vidět, že jsem salesián?
- Zním nějakého salesiána (SDB, FMA, ASC...), kterého obdivuji v tom, jak umí svědčit o svém povolání? V čem je pro mě vzorem?
- Co je v našem společenství tou přitažlivou “studnou”, která je zdrojem života? Jak o ni společně pečovat?
- Co bych si přál, aby moji sousedé, kolegové, známí... věděli o mém salesiánství?

Společná otázka (ke sdílení)

Co můžeme udělat pro dynamiku, svěžest a výživnost našich setkání, abychom v našem společenství podpořili nadšení, které bude vidět i navenek?

→ Odpovědi prosím posílejte na adresu sdilimese@asczech.cz.

Aktivita

“Ty jsi salesián spolupracovník? A to je co?”

Zkusme si ve společenství (nebo v menších skupinkách) formulovat, jak bychom odpověděli na podobnou otázku např. kamarádům v hospodě. Určitě to nejde obsáhnout v jedné větě - které rysy naší salesiánské identity jsme vybrali pro svou odpověď a proč jsou pro nás důležité?

Modlitba

Dobrý Bože, o Tvé laskavosti nejde mlčet. Nebesa vypravují o Tvé slávě a dílo Tvých rukou zvěstuje obloha. Ti, kdo zažili Tvé milosrdenství, svědčí o Tvé nekonečné dobrotě. A kdyby ztichli, volalo by kamení. I my máme zkušenost ze setkání s Tebou a čerpáme z bohatství Tvých darů. Buď, prosíme, stále naší studnou, zdrojem opravdové radosti, která přitahuje k sobě i lidi v našem okolí. Prosíme Tě, nauč nás žít tak, aby celý náš život byl svědectvím nakažlivé lásky. Amen.

Kapitolu připravila Anežka Hesová

Anežka v kostele na Gruni

10. Otevřenost našeho společenství: pozvání do Sdružení

Úryvek z Písma

Jan 1,43-51

Druhého dne se Ježíš rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: „Následuj mě!“ Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova; Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i Proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.“ Natanael mu namítl: „Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?“ Filip mu odpoví: „Pojď a přesvědč se!“ Ježíš spatřil Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: „Hle, pravý Izraelec, v němž není lsti.“ Řekl mu Natanael: „Odkud mě znáš?“ Ježíš mu odpověděl: „Dříve než tě Filip zavola, viděl jsem tě pod fíkem.“ „Mistře,“ řekl mu Natanael, „ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.“ Ježíš mu odpověděl: „Ty věříš proto, že jsem ti řekl: ‚Viděl jsem tě pod fíkem‘? Uvidíš věci daleko větší.“ A dodal: „Amen, amen, pravím vám, užířte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“

Salesiánská inspirace

Charta identity, čl. 7

Salesiánský humanismus spočíval u Dona Boska v ocenění všeho pozitivního, co je zakořeněné v životě lidí, v celém stvoření, v událostech dějin. To ho přimělo hledat autentické hodnoty ve světě, zvláště když tyto hodnoty byly pozitivně vnímány mladými lidmi; zapojit se do současné kultury a rozvoje společnosti a v ní podporovat dobro a nestěžovat si na zlo; moudře usilovat o spolupráci mnohých s přesvědčením, že v každém je třeba objevit, rozpoznat a docenit jeho dary; věřit v sílu výchovy, která podporuje růst mladého člověka a povzbuzuje ho k tomu, aby se stal čestným občanem a dobrým křesťanem; svěřovat se vždy a za všech okolností do rukou Boha, kterého vnímal a miloval jako Otce.

Komentář

Cesty do salesiánské rodiny jsou různé. Není však výjimkou, že na začátku stojí nějaké pozvání. Nejedni salesiáni spolupracovníci se dostali do *Sdružení* tak, že je ve správnou chvíli oslovili ti a ti a navrhli jim, aby se stali spolupracovníky. Ono to tak prostě funguje: nepohnou s námi inzeráty na nástěnce, výzvy v ohláškách, všeobecné oznamy... ale když mě vyhledá někdo, kdo mě zná, osloví mě jménem a pozve mě osobně k něčemu, co možná není pro každého (ale on si vybral mě!), mám najednou víc odvahy a ochoty brát jeho pozvání vážně a třeba ho i přijmout. Ježíš na to šel stejně. Místo veřejného inzerátu “hledám apoštoly” prostě vyhledal Filipa, vyhlédl si Natanaela pod fíkem, a tak dále. A musel o nich také něco vědět, aby jeho pozvání bylo věrohodné. Zrovna tak to dělal Don Bosco: Jak se jmenuješ? Nechceš přijít v neděli do oratoře? Přemýšlel jsi o tom, že bys...? A co jiného byla jeho “slůvka do ouška” než osobní a konkrétní pozvání vybraného chlapce ke svatosti? Don Bosco svými návrhy nešetřil. A to je inspirace i pro nás: buďme vnímaví a iniciativní! Nejde totiž jen o nějaké oslovení potenciálních nových spolupracovníků — jde o mnohem

širší škálu malých i velkých pozvání, kterými můžeme konkrétním lidem ve svém okolí posvítit na cestu a dodat odvalu. Možná v nich dříme velký Boží plán, který čeká jen na naše povzbuzení!

Osobní otázky (k zamyšlení)

- Jaká důležitá pozvání se odehrála v mém životě? Kdo a jak mě pozval? Co mi pomohlo pozvání přijmout?
- Jakých (třeba i drobných) pozvání jsem si v poslední době všiml/a? Jak jsem se k nim postavil/a?
- Koho jsem v životě pozval/a k něčemu významnému (ke společnému životu, ke spolupráci na nějakém díle, ke kandidatuře na důležitý post apod.)?
- Jak se mi daří navázat kontakt s lidmi, které příliš neznám (např. s novými farníky)? Mám odvalu se o to pokusit?
- Kde je pro mě rozdíl mezi povzbuzujícím pozváním a manipulací? Jak být v oslovení druhých lidí citlivý?
- Mám ve svém okolí konkrétní lidi, kteří by se mohli vydat na cestu salesiánů spolupracovníků, kdyby je někdo pozval? Zkusím jim to navrhnout?

Společná otázka (ke sdílení)

Kudy vede cesta do našeho společenství? Co novým lidem pomáhá a co jim brání přijít mezi nás?

→ Odpovědi prosím posílejte na adresu sdilimese@asczech.cz.

Modlitba

Pane, Ty jsi Bůh pozvání: laskavý iniciátor, který oslovuje a zve ke spolupráci. Tys nabídl Marii, aby se stala matkou Tvého Syna, ten přizval k dílu dvanáct apoštolů, ti zase oslovili další, aby Tvá církev rostla na základě lidí, kteří přijali pozvání a odpověděli “ano”. Stvořil jsi nás ke svému obrazu: k obrazu Boha, který oslovuje. Děkujeme Ti za důvěru, se kterou jsi nás pozval do salesiánské rodiny. Děkujeme ti za konkrétní lidi, kteří nám zprostředkovali toto Tvé pozvání. A prosíme Tě, dej, ať se stejnou odvahou a vnímavostí dokážeme povzbuzovat druhé a zvat je na cestu, kterou jsi pro ně připravil. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, který s Tebou v jednotě Ducha svatého stále oslovuje každého člověka v jeho jedinečnosti. Amen

Kapitolu připravila Anežka Hesová

Obsah

Identita salesiána spolupracovníka:

- 1. fascinace Donem Boskem 4
- 2. vnímavost pro potřebné, optimismus 6

Spolupráce v rámci salesiánské rodiny:

- 3. zájem o ostatní skupiny, osobní vztahy a komunikace 8
- 4. vzájemná spolupráce 10

Manželství a rodina:

- 5. naše vlastní rodina 12
- 6. vzájemná síť podpory 14

Vztahy s mladými lidmi:

- 7. setkání a naslouchání 16
- 8. sdílení křesťanských hodnot 18

Otevřenost našeho společenství:

- 9. svědčit o salesiánské identitě 20
- 10. pozvání do Sdružení 22